

for Tiden ere udelukkede fra den islandske Handel. Iøvrigt er der gjennem Indenrigsministeriet i Tidsrummet fra 1847 til 1851 udfærdiget islandske Søpasser, i 1847 for 97 Skibe, drægtige 3,786 $\frac{1}{4}$ Læster, i 1848 for 97 Skibe, drægtige 3,621 $\frac{1}{4}$ Læster, i 1849 for 98 Skibe, drægtige 3,845 Læster, i 1850 for 101 Skibe, drægtige 4,103 Læster, i 1851 for 94 Skibe, drægtige 3,887 Læster; desuden er i dette Tidsrum i Medhold af Placat 28de December 1836 § 15 fornyede islandske Søpasser for 92 Skibe, drægtige 3,862 $\frac{3}{4}$ Læster. Det viser sig saaledes, at den islandske Handel aarlig har beskæftiget i det nævnte Dvingsennium over 100 Skibe, med en Læsterdrægtighed af noget over 4,600 Læster. I indeværende Aar har Skibsfarten været usædvanligt stærk, idet der igjennem Indenrigsministeriet er udstedt Passer for 121 Skibe, drægtige 4,672 Commercelæster, foruden de i Island i dette Aar fornyede Søpasser, hvis Antal endnu ikke her kjendes.

Paa den anden Side tør det ei tabes af Sigte, at, medens Island saaledes de facto er udelukket fra Fremmedes Handel, nyder denne Landsdeel en særdeles Fordeel med Hensyn til Told- og Skibsafgifter. Paa Island eksisterer nemlig hverken Indførsels- eller Udførselstold (Placat 18de August 1786 § 9 og Placat 28de December 1836 § 13). Alle Varer, som ere producerede paa Den, skulle, naar de indføres directe til Danmark eller Hertugdømmerne, indgaae toldfrit (Placat 18de August 1786 § 10). Ligeledes udgaae alle indenlandiske Varer fra Danmark og Hertugdømmerne afgiftsfrit til Island, og fremmede Varer affrives i Oplagene mod Transittold, i Creditoplagene med halvt Fraskrivningsquantum (Placat 18de August 1786 § 11, jvfr. Placat 28de December 1836 § 13, Forordning 1ste Mai 1838 § 33).

Islandsk Varer svare, naar de igjen udgaae fra Kongeriget og Hertugdømmerne til fremmede Steder, ifkun 1 pCt. Recognition (Placat 18de August 1786 § 10, Forordning 1ste Mai 1838 § 39), og naar de fra Island udgaae directe til fremmede Steder, en Afgift af 2 Rbd. 32 § pr. Commercelæst af Skibets Drægtighed, hvilken Afgift af Indenrigs-

ministeriet kan estergives eller foranstaltet tilbagebetalt, naar det godtgjøres, at færre Varer i Udlandet ere solgte, end der svarer til Skibets hele Drægtighed (Placat 28de December 1836 § 13). Af Skibe paa 16 Commercelæster og derunder, som anstaffes til Hifferi og indenlandsk Samfærsel i Island, erlægges ingen Tilløbsafgift, hvorimod denne Afgift ellers svares som sædvanligt af Skibe, der erhverves til Eiendom af de paa Island bosatte Indvaanere. Skibsafgifter erlægges i Danmark saavel for Indgaaende som for Udgaaende af Farten fra og til Island med følgende Størrelser:

Læstepenge pr. Commercelæst af Ladningen	16 §.
Fyrpenge	— af Skibet . . . 3 „
Sportlerne	— — . . . 3 „

(Tarifene af 1ste Mai 1838 og 13de Marts 1844).

Paa Island selv erlægges i Regelen ingen Skibsafgifter, dog svares i Reykjavik og Havnefjord en Afgift af 48 § til Lodsstassen, samt i Reykjavik en Afgift under Navn af Vandpenge af respective 1 Rbd. og 48 §, efter som Skibet tilhører en Speculant eller en fast Handlende. Desuden betales Viseringsgebyr til de islandske Rettsbejente (Sportelreglement 10 September 1830 § 62). Til Farten paa Island maa løses islandsk Søpas, gjældende for een Rejse (hen og tilbage), der betales med 36 § pr. Commercelæst (Placat 22de April 1807 § 2, jvfr. Placat 28de December 1836 § 15). Passagebyret er det samme, naar Varer føres i danske Skibe directe fra fremmede Sted til Island.

Særegen for den islandske Handel er Adskillelsen mellem den saakaldte faste Handel, som drives af dem, der besidde faste Handels-etablissementer paa Island, og den saakaldte Speculanthandel, som drives ved danske Skibe, der anløbe de islandske Havne, og hvis Ciere eller Befragtere under visse Indskrænkninger maae afhænde og indkjøbe Varer ved directe Handel fra Skibet med Landets Indvaanere.

Denne Isolation af Island, som fulgte af Fremmedes Udelukkelse fra Handel paa samme, og Landets Indskrænkning til Handelsforbindelser med Danmark, og i det Væsentlige med